

Βασίλης Ζαχμέτης

«Μια κι έξω»

Τρεις δεκαετίες στη θάλασσα

Σχεδόν 30 χρόνια θαλάσσιας υπηρεσίας σε δύο μόνο εταιρείες. Ο μηχανικός κ. Βασίλης Ζαχμέτης, μετά τη βράβεισή του από την ΕΕΕ, μιλάει στον «Ε» για τα χρόνια της στεριάς και της θάλασσας. Αναπόληση μιας ολόκληρης ζωής

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΝΟΤΑΡΑΚΗΣ

Ο μαστρο-Βασίλης Ζαχμέτης αποτιμά θετικά τη μακρόχρονη πορεία του στα βαπόρια. «Δεν έπρεπε σε εταιρείες ή ναυτικούς “κανονάκια”», μας λέει. Άνθρωπος που μπορεί να σταθεί στη θέση του άλλου, συγκαταβατικός και ψύχραιμος, και παράλληλα θέτοντας όρια με ευθύτητα που σπανίζει. Αεικίνητος και δραστήριος, αντιμετωπίζει με ευγνωμοσύνη τη ζωή. Γι' αυτό άλλωστε

και δεν την εγκαταλείπει. «Αν έχεις μάθει να δουλεύεις από μικρός, δεν μπορείς να κάτσεις», λέει. Και εκείνη τη στιγμή φαίνεται σαν να περνάει από το μυαλό του η επόμενη δουλειά που θέλει να κάνει. «Στα βαπόρια μπήκα μεγάλος, τριάντα χρονών με δυο παιδιά», μας είπε στην πρώτη, σύντομη συνομιλία που είχαμε κατά τη βράβεισή του από την Ένωση Ελλήνων Εφοπιστών. Και μίλησε για τη νοοτροπία των παλιών εταιρειών, που σήμερα εκτιμά

πως έχει εκλείψει. Πρώτο μπάρκο με το JANEY (SD14), που είχε ναυπηγηθεί στο Σάντερλαντ το 1969 για την εταιρεία του Μαυρολέοντα. Το βρήκε στη Σουραμπάγια της Ινδονησίας. «Μια κι έξω;» τον ρωτάμε. «Δεν γίνεται αλλιώς. Το τσιγάρο έτσι το πέταξα. Ήθελα μια κούτα κάθε δυο μέρες. Τελείωσε. Μια κι έξω. Κατευθείαν στα βαθιά». Θυμάται το πρώτο μπάρκο του σαν να είναι σήμερα. Το JANEY έφυγε από τη Σουραμπάγια για την Ιαπωνία και φόρτωσε τζένεραλ

κάργκο από έξι λιμάνια της για οκτώ λιμάνια του Περσικού. «Μπήκαμε στον Περσικό τον Ιούνιο του 1975 και όταν βγήκαμε, το Φλεβάρη του 1976, το καράβι δεν πήγαινε με τίποτα, είχε πιάσει μαλούπα. Ήρθαν απέξω κάτι δύτες με τις βούρτσες και το καθαρίσανε», θυμάται ο μαστρο-Βασίλης. Στο βαπόρι έκανε είκοσι δύο μήνες, όλους ως Β' μηχανικός. Και πριν το Εμπορικό Ναυτικό είχε προηγηθεί μια πορεία στο Πολεμικό Ναυτικό, πάνω από δέκα χρόνια. «Πήγα στο

Πολεμικό Ναυτικό, μας έπιασε η Χούντα, αργήσαμε να απολυθούμε. Έμπαινες αλλά δεν έβγαινες εύκολα», μας λέει.

Θα παραιτηθεί από το σώμα για να αναζητήσει νέα καριέρα. Το οικογενειακό ιστορικό, άλλωστε, ίσως να έκανε την καριέρα του ακόμα πιο δύσκολη απ' ό,τι ήταν εκείνη την περίοδο. Το νέο επάγγελμα, πίσω στο 1975, προϋπέθετε και αλλαγές στην οικογενειακή ζωή. Η γυναίκα του από οικογένεια ναυτικών, με τα δυο αδέρφια της στα πλοία. Τον ρωτάμε πώς πήρε την απόφασή του να μπαρκάρει. «Ακόμα δεν το είχε πάρει, μέχρι τελευταία», μας απαντάει χιουμοριστικά και με αγάπη. «Δεν ήταν στο πρόγραμμα, αλλά δεν έβγαινε», εξηγεί. Παρά την απροσδόκητη αλλαγή καριέρας, ο μα-

«Ήταν το συναίσθημα. Τώρα έχει χαθεί. Μας βλέπαν τελευταία σαν νούμερο. “Τι νούμερο είσαι στο crew list;” Ενώ παλιά έπαιρνε τον καπετάνιο ο εφοπιστής και του 'λεγε: “Δώσε μου, βρε, τον μηχανικό μου να του πω δυο κουβέντες”. Τον μηχανικό μου»